

PORADY

JAK SIĘ UCZYĆ?

Warto mieć świadomość, że już pierwsze dni pobytu dziecka w szkole determinują przebieg jego dalszej kariery i sukcesów dydaktycznych. Dlatego niezwykle istotne jest wdrażanie dzieci od samego początku do systematycznej pracy i wyrobienie u nich pewnych nawyków w sferze przygotowywania się do lekcji i przyswajania wiedzy.

miejsce do nauki

Najlepiej, aby był to własny pokój. Jeśli nie ma takiej możliwości, warto wydzielić jakiś kątek w domu, w którym zmieści się biurko i półka na książki, usuwając jednocześnie z otoczenia wszystkie zbędne elementy, które będą niepotrzebnie rozpraszać uwagę dziecka w trakcie nauki.

cisza

Dziecko często uczy się przy muzyce? Niestety, okazuje się, że przyswajanie nowych informacji przy głośnych

dźwiękach może być mało efektywne. Jeśli córka lub syn lubią muzykę, powinna być ona spokojna i pozbawiona polskiego tekstu.

pozycja ciała

Dziecko uczy się na leżaco? Taka pozycja ciała daje naszemu mózgowi komunikat „odpoczynek” i powoduje spowolnienie tempa pracy.

pora dnia

Po powrocie ze szkoły dziecko powinno mieć chwilę na odpoczynek. Dobrą formę relaksu stanowi jazda na rowerze czy gra w piłkę. Do lekcji nie należy jednak zasiadać zbyt późno, bo po godz. 19.00 trudniej nam się skoncentrować.

Najlepiej jest odrabiać prace domowe tego samego dnia, w którym zostały one zadane. Okazuje się bowiem, że już po pierwszych 24 godzinach zapominamy aż 80% materiału. Aby zatem nowe wiadomości nie uciekły nam z głowy, trzeba powtórzyć je bezpośrednio po zajęciach.

kolejność zadań

Odrabianie lekcji warto zacząć od trudniejszych zadań, gdy dziecko jest wypoczęte i jego umysł sprawniej pracuje. Po wykonaniu trudniejszych ćwiczeń z matematyki szybciej zajmujemy się też pozostałymi przedmiotami, a dzięki temu pozostanie jeszcze później czas na spotkanie z kolegami czy na zabawę.

unikanie monotonii

Nauka powinna być zróżnicowana. Dzięki przeplataniu informacji z zakresu przedmiotów humanistycznych i ścisłych, uczeń nie znudzi się lekcjami.

przerwy

Odrabianie lekcji trzeba podzielić na kilka etapów. Co pół godziny dobrze jest zrobić kilka minut przerwy i potem raz jeszcze powtórzyć przyswojony do tej pory materiał.

Jak się uczyć?

PORADY

Jak pracować z dzieckiem dyslektycznym?

Zachęcaj dziecko do rozmawiania, stymuluj jego potrzebę wyrażania emocji, chwal za każdą reakcję głosową.

JAK PRACOWAĆ Z DZIECKIEM DYSLEKTYCZNYM?

W naszej szkole prowadzone są zajęcia terapii pedagogicznej.

Przeznaczone są dla dzieci z grupy ryzyka dysleksji rozwojowej lub ze zdiagnozowaną dysleksją.

Zajęcia prowadzi się na podstawie zaleceń zawartych w opinii z poradni psychologiczno - pedagogicznej.

Mianem dysleksji określa się specyficzne trudności w nauce czytania i pisania u dzieci z normą intelektualną, bez wad słuchu i wzroku, bez schorzeń neurologicznych, bez zaniedbań środowiskowych. To nie jest choroba, którą można wyleczyć. Dyslektykiem jest się całe życie.

Aby dysleksja nie przeszkadzała w życiu, konieczna jest terapia.

Objawami dysleksji są:

opóźniony rozwój ruchowy w zakresie małej i dużej motoryki, zaburzone funkcje wzrokowe, słuchowe, koordynacja wzrokowo-ruchowa, opóźnione funkcje językowe w zakresie budowania wypowiedzi słownych, czytania i pisania,

orientacji w schemacie własnego ciała i przestrzeni.

Na zajęciach terapii pedagogicznej dzięki specjalnie dobranym ćwiczeniom kształcimy polisensorycznie: koncentrację uwagi, sprawność manualną, percepcję słuchową, orientację.

Wszystkie te ćwiczenia służą jednemu celowi: aby nauka czytania i pisania przebiegała sprawnie.

Rodzice także mogą pomóc swojemu dziecku, stosując konsekwentnie następujące zasady pracy z dzieckiem:

Zasady postępowania z dzieckiem dyslektycznym

Ważne jest stworzenie warunków, w których dzieci miałyby szansę poczuć, że są bezpieczne i pełnowartościowe, że ich wysiłki mają sens. Pomoże w tym pamiętanie o następujących wskazówkach:

• Nie należy stwarzać atmosfery zde-

nerwowania, napięcia, nie należy wyśmiewać błędów dziecka, lecz dążyć do spokoju i wzajemnego zaufania;

• Nie należy robić dziecku wymówek, lecz rzeczowo wskazywać możliwości poprawiania błędów i doceniać sam fakt podejmowania przez dziecko wysiłku;

• Nie powinno się przeciążać dziecka czytaniem i przepisywaniem, lecz dostosować ćwiczenia do jego możliwości fizycznych (im młodsze dziecko, tym krócej może skupić uwagę, potrzebuje więcej przerw wypełnionych zabawą);

• Nie należy jednak również wyręczać dziecka w jego pracach, lecz zachęcać do ich wykonywania i pokazywać, że doceniamy jego wysiłek;

• Nie karać, nie zakazywać i nie straszyć w związku z nauką, może to bowiem